

ud mod Havnen, saa det forekommer mig, at Nærheden ved Havnen ikke er saa umiddelbar. At Bygningen kan være udsat for at faa Kulstøv fra Dampstibe og Dampkorstene, ja det kan jo være sandsynligt, men jeg tror dog alligevel, at Afstanden er saa stor, at der ikke kan være nogen særlig stor Fare derved, og her er det samme Moment til Stede, jeg anførte før med Hensyn til den Mangel paa Ro, man kunde berygte paa dette Sted, at jeg ikke ret kan tænke mig en Plads her i Kjøbenhavn, hvor det kunde undgaas for al Fremtid, at der kunde blive lagt Bygninger i Nærheden, der kunde foranledige Kul og andet Snavs paa Biblioteksbygningen. Den Brandfare, det samme ærede Medlem omtalte, tror jeg ikke vil være til Stede. Jeg henviser i den Henseende til, hvad der refereres i Anmærkningerne til Lovforslaget fra forrige Samling, hvor der udtrykkelig gøres opmærksom paa, at Brandinspektøren har afgivet en Erklæring om, at der ikke vil være nogen særlig Brandfare ved at lægge Bygningen paa dette Sted, ligesaa lidt som paa den Plads, der var tiltænkt den ved det forrige Forslag, nemlig ved Frederiksholm. Det Sukkeraffinaderi, det ærede Medlem omtalte, ligger, saa vidt jeg erindrer, i en saa betydelig Afstand, at jeg ikke ser, det skulde kunne frembyde nogen synderlig Fare. Hvorvidt den gamle Bygning, som tænkes benyttet til Underlag til nederste Etage paa den nye Biblioteksbygning, skulde være gennemtrukken af Salt, og naar det kommer til nærmere Undersøgelse, i Virkeligheden vise sig at være ubrugelig, ja, det tillader jeg mig ogsaa at sætte et stort Spørgsmaalstegn ved. Arkitekten, Professor Holm har selvfølgelig ogsaa undersøgt Murene i denne Bygning, saa vidt det lader sig gøre paa dette Stadium, og han har ikke hittret nogen som helst Betænelighed i den Henseende. Jeg stiller mig altsaa ogsaa meget skeptisk i den Retning. Men det tør jeg tillige udtale, at det Projekt til Indlemmelse af den gamle Bygning i den ny Bygning, selvfølgelig ikke vil blive gennemført, hvis det skulde vise sig, at Murene ikke vilde komme til Anvendelse.

Rustning: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke var enig med mig i min Omtale af Kommissioner til at forestaa Byggearbejder, men samtidig udtalte Ministeren, at han vilde føle sig beroliget og bertrykket ved, at Planen var udarbejdet sammen med Overbibliotekaren, og at han her vilde lade Arbejdet lede af den sagkyndige Mand, han havde til Arkitekt. Det glæder mig, for det er netop noget saadant, jeg vil ind paa, nemlig, at der ikke bliver studt andre ind

imellem de sagkyndige, der skulle bruge Biblioteket, og den Mand, der skal bygge det. Det forekommer mig altsaa, at den højtærede Minister er enig med mig.

I Anledning af Udtalelser fra ærede Medlemmer, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Jeg har selvfølgelig ogsaa tænkt over adskillige af de Punkter, som ere omtalte af ærede Medlemmer, navnlig det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen), men jeg har sølt mig ganske beroliget ved, og ikke tænkt mig, at der var noget at udsætte paa den Byggeplads, der her er foreslaaet. De Grunde, som ere fremsførte imod den, ere, forekommer det mig, for en Del noget søgte. Jeg er ikke ængstelig for den Fugtighed, der vil fremkomme paa Byggepladsen; man kan i alt Fald ikke blive forbauget ved at faa at vide, at der er en gammel Havnegrund paa det Sted. Det ærede Medlem ved ligesaa godt som jeg, at i vor Ungdom kunde man seje ind paa den Plads, hvor Biblioteket skal ligge. Der var en Havn, hvor temmelig store Stibe kunde gaa ind og blive provianterede, for at bringe Provianten ud til Flaadens Brug, og at en Pæleramning paa et Sted skal bringe Fugtighed op fra neden, er noget, man i vore Dage slet ikke er ængstelig for, thi den Sag kan man ordne med de Midler, man har. Det samme kan siges med Hensyn til, at den gamle Bygning har været et Salteri; det er rimeligt, at der har været et Salteri der, og i alt Fald har der været anbragt saltede Sager i den Bygning; men ligesom man kan holde Jordfugtighed fra at stige op i en Bygning, kan man holde Fugtigheden i de nedre Etager fra at stige op i de overliggende Etager, og efter de Anbydninger, jeg har set i de Tegninger, der ligge paa Rigsdagens Bord — som man siger, for jeg har set dem i Bureauet — vil der paa det Sted i Bygningen blive et Varmeapparat, som ikke kan tage Stade af Fugtigheden. Jeg frygter altsaa ikke for dette. Med Hensyn til Saltvandet tror jeg ogsaa, det er aldeles overflødig at ængste sig derfor. Saltprocenten her i vor Havn er saa grumme ringe, at den sikkert ikke hænger sig i Luften og føres saa langt bort, som her er Tale om. Man har da ogsaa det Gode, at om Vinteren, hvor der maaske er mest Fare derfor, bliver denne Bygning i Modlætning til den tidligere opvarmet, og det kan nok holde Fugtigheden ude. Jeg frygter altsaa ikke for, at Saltet skal gøre Stade. Og hvad vil man saa sige om Forholdet i hollandske Byer, hvor man lægger lige saa vigtige og kostbare Ting, som der her er Tale om, umiddelbart op til Kanalen, for slet ikke at Tale om Venedig?